

DŹWIGAĆ SIĘ (4) *vb impf*

inf dźwigać się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Trudzić, męczyć się noszernem ciężaru [z czym]: iáko on dziad [...] ktory niołł [...] brzemię drow z lálá na łobie. [...] powiedział: Ey iuźbych łnadź wolał łmierć niżli fie s tymi drwy dźwigáć. *RejZwierc* 170.

Formacje współrdzenne: nadźwigać się; dźwignąć się, podźwignąć się, wydźwignąć się.

KN